

Amar

presentació

Aquest projecte neix de nosaltres: de mi. Des que vaig tenir la idea de fer AMOR a explicar-la a la Paula va passar molt temps, molt. Valorava si era un bon moment per mi; si l'era per la situació teatral barcelonina; si ho seria pels espectadors. I sense una resposta massa clara, més aviat per la intuïció, vaig començar a tenir idees. Vaig rumiar molt temps en com volia que fos l'equip que hi treballés així que vaig anar fent trucades i tota la gent que contestava al telèfon deia que sí. Sempre senta bé un sí, però en aquest cas m'imaginava que era encara més simbòlic perquè l'AMOR és, per sobre de moltes coses, un sí.

I un no també. Les ficcions que m'interessen més treballen al voltant del "no". La impossibilitat, la incapacitat, la dificultat, el dolor, el desig no saciat. En realitat a la Blanca i a l'Andrea les uneix més un no que un sí, al final. I em sembla totalment necessari que els espectadors ens veiem ridiculitzats, interpellats i incomodats en aquesta relació mirall: que puguem reconèixer que sovint estem amb aquella persona sense voler-ho de debò o, encara pitjor, sense que ens faci ja cap bé, ni nosaltres a ella. Voldria un món on estiguéssim completament alliberats d'aquests comportaments.

A part de la qüestió sentimental, que té molt de pes, tenia ganes de fer un projecte que omplís un buit existent a la cartellera: els col·lectius LGTBi estan necessitats d'espectacles focalitzats en les seves vides i en les seves experiències. Més concretament, podem veure que l'homosexualitat entre dos homes està molt més normalitzada a les sales de teatre que no pas l'homosexualitat lesbica, i veiem aquí una desigualtat que possiblement també està lligada a una desigualtat de gènere. Volem fer un espectacle representatiu de totes aquestes noies, i de tots aquests col·lectius que han lluitat i lluiten per arribar on som i anar més lluny.

I així neix AMOR, del meu AMOR per mi, del meu AMOR per als altres i del meu AMOR pel teatre.

Mar Pawlowsky

Ja coneixeu l'estil de la Paula Ribó: És sec, té un humor que a vegades et punxa fins a fer mal i d'altres vegades et fa fluir suau-ment, perquè és una broma fàcil, de moderna a moderna, de tu a tu.

La Paula va escriure aquest text com a encàrrec per parlar de l'AMOR de parella. Ella ha volgut disseccionar les fases que acostumem a veure com a llocs comuns en les relacions; els ha posat el nom d'un òrgan com a títol de cada escena. Ens hem intentat centrar en el contrast del "subidón" dels primers mesos amb la "línia plana i continua" dels anys. La Paula vol centrar-se també en la falta de sexe en una relació per anar més enllà i preguntar-se: tenim el temps per estimar-nos? I si no el tenim, què ens fa no tenir-lo? Perquè no tolerem bé la rutina? Perquè ens perdem el respecte i la il·lusió? Perquè deixem de cuidar-nos i de cuidar als altres?

En cap moment posem el focus en què la relació sigui lèsbica. El conflicte no està en la seva sexualitat si no en la seva dificul-tat per acceptar el que tenen i són, cada una, com a individus. Això ens sembla el més trencador i necessari en la societat on vivim, on encara veiem personatges homosexuals a les sèries que no ho viuen amb normalitat, ni ells/es ni el seu entorn. L'estigma encara està present tractant la relació lèsbica com un fet insòlit en la nostra societat que presumeix de progressisme i llibertat sexual.

L'estructura serà treballada a la inversa: La peça de teatre que el públic veurà començarà per l'acabament de la relació i anirà avançant fins a l'última escena, que serà el moment on es van conèixer i enamorar les protagonistes. Aquesta decisió ens ajuda a mostrar la no sortida, la no opció a canviar. El públic sap des del primer moment que això acaba i de quina manera ho fa, per tant no hi ha esperança, no hi ha futur.

Ens interessa jugar amb els contrastos del "triomf"- "fracàs" en les respectives feines i en com això afecta la relació fent així, de pas, un retrat generacional (com evitar escriure sobre tu i els teus) marcat per la poca il·lusió i la massa evident certesa que tot és tan lluny i tan gris.

el text

Dues noies joves i amb molts plans de futur es coneixen una nit durant el recital poètic que fa l'Andrea. Follen. Follen molt i follen molt bé. S'enamoren. Molt, i molt bé, s'enganxen, se suen, es coneixen i s'uneixen. Passen molts dies seguits juntes fins que decideixen viure juntes i construir la vida juntes i fer-se velles juntes.

L'Andrea no pot escriure perquè si és feliç no li surten els versos. Però no canviaria per res el que té amb la Blanca, que li sembla tan únic i tan impossible. Passats uns mesos l'estabilitat i la rutina els fan fixar-se en altres coses i persones.

sinopsi

A la Blanca li ofereixen una feina a Madrid, així que va i ve a Barcelona, i la relació se'n ressent. Estan tan juntes però tan separades. El sexe és inexistent. Comencen a tenir gustos nous, coses que agraden a una són incomprensibles per l'altra. Però hi ha alguna cosa que els fa pensar "és només una crisi normal".

Hi ha crisis normals? Finalment, tot es precipitarà en una parada poc centrada del metro de Londres.

intencions

Quan la Mar em va proposar AMOR no vaig dubtar ni un segon. És un dels grans temes universals i des de la perspectiva de la Paula tot agafa aires de lluita, llibertat i joventut.

La meva intenció amb aquest text és portar al límit aquesta relació entre la Blanca i l'Andrea per entendre que aquesta "cresta de la ola" semblant un somni es pot convertir en un malson. Que no ens podem agafar a una altra persona per crear una relació, hem de pavimentar i fonamentar bé les nostres pròpies arrels, misèries i virtuts per no escopir-les amb les nostres frustracions.

L'AMOR és lluita... enfrontar-se a un mateix... mirar-se als ulls de la persona desitjada i acceptar el reflex que ens torna... És el millor d'un mateix... allò que tots desitgem... el que mou el món... És la resposta a tantes preguntes... Són quatre lletres... És una història... Som un equip... És una realitat... És un invent?

Paul Berrondo

posada en escena

Tal com comentava abans amb l'estil de la Paula, també coneixereu l'estil del Paul Berrondo. No es quedarà en posar veu i veritat als personatges sinó que construirà un espectacle per a ser apreciat en la seva totalitat en un espai teatral. També seguint la seva manera de treballar, i amb el total acord de la dramaturga, vol deixar espai a la variació i creixement del text durant els assajos, on també hi haurà cabuda per la improvisació. L'obra se'ns presentarà en forma de flashforward i veurem la història d'aquests dos personatges des del final fins al principi.

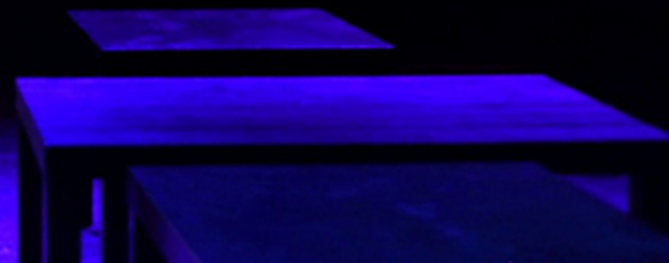
Amb en Jose Novoa i en Paul crearem els espais necessaris (pis, portal, etc.) des d'una lògica simplista, austera i amb molta cura per a l'estètica. Personalment dono molt valor a l'espai d'una peça; si no hi ha un gust i un caràcter, un missatge i un motiu, no gaudeixo de la història, encara que les altres disciplines (l'actuació, la dramaturgia, el so, etc.) siguin molt encertats i fins i tot brillants. Així que l'espai serà un altre dels punts forts d'AMOR.

Paral·lelament a la posada en escena, estem aixecant sinergies amb associacions i col·lectius LGTBi de manera que s'organitzin post funcions i col·loquis amb aquests agents de pressió social. D'aquesta manera creiem que aquests professionals ens poden apropar la seva lluita que no acostumem a veure normalment.

DIA 270

(9 mesos)

compañia

L'equip ha estat creat de nou i expressament per AMOR, valgui la redundància. Així que no podem parlar d'un recorregut comú entre nosaltres. I és per això que estem orgullosos d'haver format un equip on els seus integrants gairebé no es coneixien i per tant això ens allunya del clàssic treballar sempre amb la mateixa gent i de la mateixa manera.

direcció Paul Berrondo
dramatúrgia Paula Ribó
intèrprets Marta Aguilar i Mar Pawlowsky
escenografia i vestuari Jose Novoa
il·luminació Jose Novoa i Esther Porfau
arranjaments Mürfila
aj. direcció Elia Corral i Jose Novoa
comunicació Rita Molina i Irene Marges
fotografia i vídeo Alba Cros
producció executiva Eric Balbàs
producció EL EJE

PAUL BERRONDO
direcció

Llicenciat en Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Va debutar com a **DIRECTOR** i **DRAMATURG** amb Nedant cap a la mar de la Xina el 2013 a L'Almeria Teatre.

Waikiki Honolulu va ser el seu segon muntatge que es va representar a l'OffSide del Teatre Romea l'any 2015.

Com **ACTOR** destaca en muntatges teatrals com Mamma Mía! dirigit per Paul Garrington i actualment en gira, Voyager dirigit per Marc Angellet, L'efecte de Lucy Prebble, Boulevard, Germanes, Last Chance i V.O.S., dirigits per Càrol López, El alcalde de Zalamea dirigit per Sergi Belbel, Orfes de Lyle Keesler i El Criad dirigit per Mario Gas, entre d'altres.

En cinema apareix en pel·lícules com V.O.S de Cesc Gay, El Perfume de Tom Tykver i Bwana d'Imanol Uribe, entre d'altres.

En televisió destaca per La Riera (TV3) i ha participat a la sèrie Laberint d'ombres (TV3), Jet Lag (TV3), Majoria Absoluta (TV3), Hospital Central (Tele5) i Cuéntame (TVE) entre d'altres.

És nominat als Premis Butaca a Millor Actor de Repartiment per les obres Last Chance (2006) i V.O.S. (2005).

Guanya un Premi MAX a Millor Actor de Repartiment el 2009 per l'obra Germanes i es candidat als Premis MAX com a Millor Dramaturg per les obres Nedant cap a la mar de la Xina (2014) i Waikiki Honolulu (2015).

Es va formar en interpretació a l'Institut del Teatre i a l'Escola Eòlia de Barcelona.

És component de The Mamzelles (grup de música, ara trauran el seu tercer disc) i de The Mamzelles Teatre des de 2010, companyia amb la que ha participat com a actriu a My sweet country dir. Alex Mañas al Teatre Poliorama, The experiment i Orgia a l'Espai Lliure del Teatre Lliure. En aquesta última peça fa també de co-directora.

El 2014 escriu F.A.M.Y.L.I.A que s'estrena a la Sala Atrium i posteriorment es pot veure a La Seca Espai Brossa.

El 2015 estrena Diciendo esto no quiero decir nada com a creadora i actriu de la peça. Posteriorment, ja al 2016, escriu i dirigeix Cinco tonos de color azul que s'estrena a La Seca i salta de nou a la Sala Atrium. El mateix any treballa com a actriu i co-directora en Yo quería ser una chica Almodóvar pero dejó de tener sentido com a tesina de final de carrera a l'Institut del Teatre.

En televisió l'hem pogut veure al programa "Crackòvia" (TV3).

Al cinema va dirigir el seu primer curtmetratge el 2015 i va participar en el llarg Searching for Meritxell. Ha format part del doblatge de pel·lícules com El viaje de Chihiro, Brave, Frozen o Zootrópolis entre d'altres..

PAULA RIBÓ
dramatúrgia

MARTA AGUILAR
actriu

Graduada al Col·legi de Teatre de Barcelona, Tècnica en Educació Infantil i exmaquinista de tren.

Continuo la formació escènica fent diferents cursos: De creació a partir de la improvisació amb Alfredo Sanzol; amb Ivan Morales; d'interpretació amb Cristina Banegas; de tècnica Meisner, de comèdia de l'art amb Pere Ferran, i diferents cursos de dansa, classes de ball flamenc amb Ivan Gón-gora, entre d'altres, cant, dramaturgia, etc.

Participo com actriu en diferents projectes de creació: "Cinco tonos del color azul" dirigit per Paula Ribó, "Peso Neto" dirigit per Bárbara Mes-tanza; "Femelles" amb la Georgina Espinosa, "Nuestras Cositas" i "Piensa mal y acertarás" sota la direcció d'en Rai Morte. Actuo a l'espec-tacle "Sala d'espera", "Futur" de Oliver Kluck.

Treballo com a directora i dramaturga de "Collectivus", ajudant de direc-ció de "Souvenir" d'Arsènic Teatre i dramaturga a "Pares Nostres" que dirigeix Iván Morales i signen també Lluïsa Cunillé, Victoria Szpunberg i Marta Buchaca.

Col·laboro com actriu a la pel·lícula "La leyes de la termodinámica" de Mateo Gil, "La filla d'alguí" d'Escac Films, "Arteria Invisible" de Pere Vilà, en diferents curtmetratges; "El vestit" de David González, guanya-dor del concurs de curtmetratges iberoamericans de Versión Española; "Y otro año, perdices" de Marta Díaz de Lope Díaz...vídeoclips.

Actualment treballo en la creació d'un espectacle teatral i participo a la pel·lícula "Revisant".

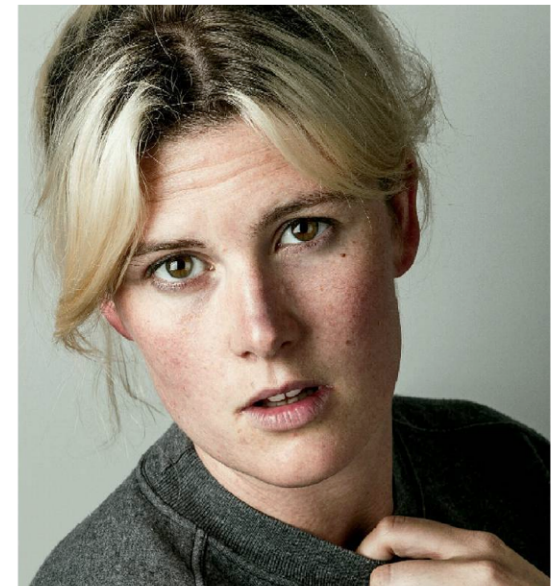
Graduada a l'Institut del Teatre (2010-2015), s'ha format a l'Estudi Laura Jou amb l'Isaac Alcayde, ha fet Biomecànica amb Moreno Bernardi i l'última formació ha estat amb Pablo Messiez, a la Sala Beckett.

Actualment està assajant "AMOR", de Paula Ribó i representant "Al fons del mar" amb la seva companyia EL EJE en espais no convencionals.

L'última obra en què ha participat com ajudant de direcció ha estat a la Sala Beckett amb "Elefant Terrible" (desembre 2017) i com a actriu prota-gonista a La Villarroel amb "SACRIFICI", de Sergi Pompermayer. Va participar a "CAPTIUS", amb els Malnascuts a la Sala Beckett el 2016; a "SOLILOQUEJAR AMB AGÚ", de Roger Torns, a La Seca Espai Brossa el 2015, entre d'altres.

En Televisió ha rodat aquest novembre 2017 per Mar Coll i Movistar+ "MATAR AL PADRE"; el 2016 va participar a La Riera (TV3).

En cinema ha participat en el curtmetratge "CELEBRACIÓ" (premiat al Festival de Sitges i nominat a San Sebastian i a una desena de festivals més) com a protagonista; va rodar "MALNASCUTS, LA PEL·LÍCULA" (2016) i "SAL Y DIVIÉRTETE" de Luís Aller, entre d'altres.

MAR PAWLOWSKY
actriu

ESTHER PORRAU
il·luminació

Comença els seus estudis en direcció de fotografia a l'escola Bande a Part (2011-2013) participant en varis projectes, a destacar: "Wolves" d'Àlvaro Rodríguez Areny, "La Habitación de las estrellas" i "Calas para Eva" de Ilune Díaz. En acabar es gradua en l'especialitat de Luminotècnia a l'ES-TAE (2015-2017).

Durant aquest temps fa tallers participant amb alumnes de l'Institut del Teatre i pràctiques d'empresa en territori nacional, en muntatges com "Boscos" (Teatre Biblioteca de Catalunya), Ricard III (TNC) i amb una minigira pel Teatre Principal de Vic i el Teatre Alegria de Terrassa amb "Esquerdas, Parracs Enderrocs" (TNC).

En pràctiques a l'estranger s'incorpora a l'equip de Théâtre de la Monnaie amb l'òpera "Aida", a Brussel·les.

Participa també en el muntatge d'espectacles com "The Hole Zero" (Teatre Coliseum), "Un obús al cor" (Teatre Biblioteca de Catalunya), "Calígula" (Teatre Romea), "Dirty Dancing" (Teatre Tivoli), "Le Jour de la bête" (Sala Hiroshima).

Com a tècnic, treballa en varis espectacles infantils, dos de titelles i una adaptació del llibre Mago de Oz.

Actualment forma part de l'equip tècnic de la gira de "Sol Solet" (TNC) per teatres en xarxa de BCN.

Llicenciat en Arquitectura superior a la Facultat d'Arquitectura de Montevideo, Uruguai.

Ha treballat com escenògraf a "El profesor Bernhardt" (TNC), "La llista" (Villaruel, també vestuari), com escenògraf i figurinista a les trilogies del Teatre Lliure de "L'onzena plaga", "Cleópatra", "Mammón". També a "El arte de la comedia" (TCN), "Atraco, paliza y muerte en agbanaspach" al Teatre Lliure, entre molts d'altres. Ha sigut l'ajudant de direcció de "Waikiki Honolulu", "Somni" i "Nadando hacia el mar de la china".

Guanyador del Premi de la Crítica al Millor Espai Escènic per "L'Art de la Comèdia" el 2015.

JOSÉ NOVOA
escenografia i il·luminació

MÜRFILE
arranjaments

Mürfila és cantant, compositora, realitzadora, editora, actriu. Dona polifacètica que alterna la seva faceta de realitzadora amb la de cantant i a estones es diverteix fent d'actriu.

Mürfila va estudiar cinema a l'ESCAC i des de llavors s'ha desenvolupat en l'àmbit audiovisual. Ha fet videoclips per a bandes nacionals i internacionals (Lydia Lunch), ha fet spots d'obres de teatre (La família irreal, Scaramouche...), tràilers, projeccions per a obres de teatre (per a David Selvas, Julio Mnarique, J.M. Mesres, Pau Miró...), projeccions per a esdeveniments com el de la Inauguració del Tricentenari de 1714 a la Seu de Lleida o les projeccions per a l'acte de l'onze de setembre de 2016, la realització del making-off "O-Scaramouche" i el documental "40 anys de Dagoll Dagom", continguts de vídeo de xarxes socials per al musical Mar i Cel i un llarg etcètera.

Ha col·laborat en teatre i dansa. Va fer gira per diverses capitals del món amb la companyia de dansa Lanònima Imperial (tocava i cantava en directe amb tres ballarines). Va actuar en l'obra de teatre Llibert, de Gemma Brió, en la que interpretava, cantava i tocava en directe (la peça ha guanyat dos premis Butaca i ha estat nominada a dos Premis Max).

Mürfila ha editat 5 discs en 10 anys, ha girat per tota Espanya i ha tocat a Mèxic, USA i Alemanya. Ha col·laborat en teatre i dansa.

Amb tan sols 8 anys, va pujar per primer cop a un escenari per ser la madrastra de la Blancaneus i des d'aquell moment va saber que es dedicaria a la interpretació.

Ho tenia tan clar que amb 22 anys ja s'havia llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre i acabava de fundar la companyia Dei Furbi amb els seus companys de promoció. Amb aquesta companyia va fer diversos espectacles de creació pròpia a l'estil de la comèdia dell'arte. Aquí va aprendre la professió i va poder desenvolupar les seves habilitats pel cant, la pantomima i el combat escènic.

Després d'aquesta etapa s'han anat succeint diverses feines com a actriu i cantant en diferents gèneres (musicals, teatre de text, teatre de carrer, infantil...), companyies (Els comedians, la Barni Teatre, el Trio Les Cot), teatres (Teatre Lliure, Teatre Nacional, Versus Teatre...) i autors (Shakespeare, Strindberg, Tennessee Williams). Ha fet també feines de locució i audiovisuals (sèries de TV i llargmetratges).

L'Elia no ha oblidat la màgia de les seves primeres classes de teatre, ni aquell primer paper, i des de fa anys dedica part del seu temps a impartir classes en diferents escoles de teatre de Barcelona. Després de més de 15 anys de professió, recentment ha establert una col·laboració amb el actor i director Paul Berrondo amb qui combina la seva feina com a actriu amb feines com a ajudant de direcció havent participat ja en tres projectes en aquesta funció.

ELIA CORRAL
ajudantia de direcció

ERIC BALBÀS
producció executiva

Sortit del Institut del Teatre, ha completat la seva carrera fent cursos d'interpretació amb Javier Daulte, Fernando Piernas, Alejandro Catalán, Will Keen, Toto Castiñeiras, Luci Lenox, Tonucha Vidal, Andrés Lima, Nuria Legarda, Agustí Estadella i de biomecànica amb Moreno Bernardi.

És soci fundador de la companyia teatral EL EJE.

Els seus últims treballs en la direcció han estat ELEFANT TERRIBLE de Roger Torns i ell mateix (co-direcció), NAPOLEÓN de Maria Hernández i ell mateix (co-direcció) CABAÑA de Roger Torns i Laura Daza, AL FONTS DEL MAR de J.P. Shanley (més de 700 espectadors per pisos de Barcelona), ELEFANT TERRIBLE al Croquis 2016 de la Sala Beckett i AQUÀRIUM d'ell mateix. Ha estat ajudant de direcció a Mafia de The Mamzelles Theatre.

Ha treballat d'interpret a ELEFANT TERRIBLE, NAPOLEÓN, SACRIFICI de Sergi Pompermayer amb la cia. El Eje, AQUÀRIUM, SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ de Roger Torns amb la cia. El Eje, FAMILIA de The Mamzelles Theatre, AL COMENÇAMENT de Boris Rotenstein, OBSOLESCENCE de Susanna Garcia-Prieto la cia. El Eje i CEL·LULES T amb la cia. El Eje, SE FUE EN UN BARCO de Joan Vázquez, NO PUJARÀS AL ÀTIC de Jumon Erra, ANTÍGONA.GARZÓN de Boris Rotenstein, entre d'altres. A la Tv l'hem pogut veure a CARLOS REY EMPERADOR de Diagonal Televisió per a TVE, al MORT VIU (PREMI ONDAS 2015), i en cine al film canadenc Les êtres chers.

Alba Cros Pellisé (Puigverd de Lleida) es va establir com a directora després d'acabar la carrera de Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona co-dirigint la pel·lícula Les amigues de l'Àgata (2015) amb Laia Alabart, Laura Rius i Marta Verheyen. Un film que es va estrenar amb èxit a les sales de cinema, va ser nominada a Millor Pel·lícula als Premis Gaudí de l'Acadèmia de Cinema Català i va recollir premis en diferents festivals. Actualment, prepara el seu segon llargmetratge en solitari Buscant l'Àlicia, participa com a ajudant de direcció a la pel·lícula La Bona Espera de Carlos Marqués-Marcet i treballa com a realitzadora a la productora de publicitat Agosto.

ALBA CROS PELLISÉ
fotografia i vídeo

IRENE MARGES
comunicació

Irene Marges Campos (Mataró) està graduada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra i ha dirigit diversos curtmetratges com Nult (2017) o La Llabor Borda (2016). També ha participat com a directora de fotografia en el documental Las nucas nos pesan (2016), d'Adrián Erre, emès per BTV. Professionalment, és part de l'equip de Filmin, on ara treballa com a community manager del festival de cinema Atlàntida (Mallorca). Combina el cinema, el teatre i l'art al reprendre els estudis amb el grau en Història de l'Art i participant en l'equip de comunicació d'aquest projecte teatral.

(Barcelona, 1994) Graduada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra, participa en la dramaturgia és ajudant de direcció i directora adjunta d'*Escates*, una obra de teatre amb audiovisuals com a projecte final de grau.

En l'àmbit del teatre també és assistent de direcció en dos muntatges: *Falstaff* (2016, Teatre Akademia) i *Daurrodó* (2016, TNC).

Pel que fa al documental, amb la tasca de guió, gravació i muntatge participa a *La caravana del amor* (2015), emès pel programa Doc's de BTV.

En ficció forma part de l'equip del curtmetratge *Celebració* (2016) com a directora de càsting, foquista i ajudant de càmera i fent el disseny i l'edició de so, curt seleccionat al Festival de San Sebastián i guanyador del premi a Millor Direcció a la secció de nova autoria al Festival de Sitges.

En la tasca d'ajudant d'art, participa en els rodatges dels llargmetratges *Les Perseides* (2017) i *Àlbum* (2017), i en el videoclip guanyador del premi del jurat al Barcelona Visual Sound, Modelo Torbellino, d'Ada Van (2017). És directora artística del videoclip *Roses in The Sand*, de The Bird Yellow.

RITA MOLINA
comunicació

preu

diètes incloses
1.300€

diètes no incloses
1.150€

690.127.042
elejencia@gmail.com

contacte